

ע"פ 7500/19 - אורית אור רז נגד עמינח תעשיות רהיטים ומזרונים בע"מ, עמינח רשתות שיווק בע"מ

בית המשפט העליון

ע"פ 7500/19 - א'

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המערערת: אורית אור רז

נגד

המשיבות: 1. עמינח תעשיות רהיטים ומזרונים בע"מ
2. עמינח רשתות שיווק בע"מ

בקשה לעיכוב ביצוע החלטת בית המשפט המחוזי
בחיפה (כב' השופט העמית ג' גינת) בת"א
41791-04-19 מיום 27.10.2019

בשם המערערת: עו"ד עמיר פרידמן

בשם המשיבות: עו"ד דוד קולב; עו"ד ברק משיח; עו"ד מרדכי שורק

החלטה

לפני בקשה לעיכוב ביצוע החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט העמית ג' גינת) בת"א
41791-04-19 מיום 27.10.2019, במסגרתה נאסר על המבקשת שימוש בשלט פרסום לעסק שלה ונקבע כי בתלייתו
הפרה את פקודת ביזיון בית משפט.

הרקע לבקשה

1. המשיבות הן חברות העוסקות בשיווק רהיטים ומזרונים, אשר מחזיקות ברשת החנויות "גודנייט", והבעלים

עמוד 1

של סימני מסחר הנושאים שם זה. הלוגו של הרשת "גודנייט" (להלן: שלט המשיבה), אשר תלוי בכניסה לחנות במתחם תל חנן בעיר נשר (להלן: המתחם), נראה כך:

2. צבעו של השלט כחול בהיר נוטה לתכלת. המבקשת, אשר הועסקה בעבר כיועצת מכירות בחנות של הרשת "גודנייט" במתחם, פתחה בשנת 2019 עסק מתחרה לשיווק רהיטים באותו המתחם תחת השם "טו נייט". הלוגו אשר בו השתמשה המבקשת בשלט הפרסום שהציבה במתחם עבור העסק שלה (להלן: השלט הראשון), היה נראה כך:

3. בשל תליית שלט זה, המשיבות הגישו תביעה ובקשה לצו מניעה קבוע נגד המבקשת, בין היתר בטענה להפרת סימן מסחר ולביצוע עוולת גניבת עין. בפסק דינו מיום 25.6.2019 קיבל בית המשפט המחוזי את תביעת המשיבות (להלן: פסק הדין). בית המשפט הוציא צווי מניעה המורים על הסרת השלט הראשון, והאוסרים על המבקשת מלעשות שימוש בשם העסק "טו נייט" או לחקות את סימני המסחר של המשיבות בכל דרך. כמו כן, הוטל על המבקשת תשלום פיצוי למשיבות בסך של 90,000 ש"ח, הוצאות משפט ושכר טרחת עורך דין בסך של 40,000 ש"ח. המבקשת ערערה לבית משפט זה על פסק הדין (ע"א 5874/19).

4. ביום 15.7.2019 הגישו המשיבות בקשה לבית המשפט המחוזי לפי פקודת בזיון בית משפט. במסגרת הבקשה נטען כי המבקשת לא הסירה את השלט הראשון באופן מידי. כמו כן, במועד מסוים המבקשת ערכה בו שינויים "חובבניים", ולאחר זמן מה הוחלף השלט הראשון בשלט חדש (להלן: השלט השני), שנראה כך:

צבעו של השלט השני כחול כהה. המשיבות טענו כי השלט השני ממשיך להפר את זכויותיהן ויש להורות על הסרתו גם כן. מנגד, המבקשת טענה כי השינוי שנעשה בשלט מקיים את הוראות פסק הדין, אין כל דמיון בין השלט השני ללוגו של "גודנייט" בשלט של המשיבה והוא אינו פוגע בזכויותיהן של המשיבות.

5. בהחלטתו מיום 27.10.2019 קבע בית המשפט כי השלט השני מפר את צווי המניעה שניתנו בפסק הדין. בתליית השלט השני המשיכה המבקשת בהטעיה שנגרמה עקב תליית השלט הראשון, היא גרמה לעוולת גניבת עין והפרה את הצווים שניתנו בפסק הדין. לפיכך בית המשפט הורה על הסרת השלט השני, הטיל על המבקשת תשלום קנס בסך של 10,000 ש"ח מכוח סעיף 6(1) לפקודת בזיון בית משפט וחייבה בתשלום הוצאות משפט ושכר טרחת עורך דין בסך של 10,000 ש"ח. על החלטה זו הוגש ערעור (נוסף) לבית משפט זה (ע"פ 7500/19), ועמו הבקשה לעיכוב ביצוע שלפני.

6. המבקשת עותרת להתיר לה להמשיך להשתמש בשלט השני ובשם המסחרי החדש שאימצה, "נייטי", עד להכרעה בהליך הערעור העיקרי. לטענתה, סיכויי ההליך גבוהים מאוד לאור ההבדלים המהותיים בין הלוגו של "גודנייט" בשלט של המשיבה לשלט השני, כלליותם של המאפיינים של הלוגו של "גודנייט" והיותו סימן מסחר "חלש". כמו כן, למבקשת צפוי להיגרם נזק תדמיתי וכלכלי רב ובלתי הפיך אם לא יעוכב ביצועה של החלטה, עקב החלפת השם

החלופי "נייטי" שיוביל לשינוי כל המיתוג של החנות שלה.

7. מנגד, המשיבות התנגדו לקבלת הבקשה. לשיטתן ההשלכות מהסרת השלט השני על המבקשת הינן כלכליות בלבד, ואם יתקבל הערעור לא תהיה מניעה לתלות אותו מחדש. גם לא ייגרם למבקשת נזק בלתי הפיך שכן המותג של המבקשת אינו מותג מוכר וידוע, וזאת בשונה ממותג המשיבות. מאידך גיסא, הותרת השלט השני במקומו תגרום למשיבות נזק כלכלי רב ותוביל להטעייתם של צרכנים רבים אשר יסברו כי קיים קשר עסקי ביניהן לבין המבקשת. באשר לסיכויי הערעור, נטען כי אלה נמוכים, שכן עיקר טענות המבקשת הן נגד קביעות עובדתיות של בית המשפט המחוזי. כמו כן, גם השלט השני, כמו השלט הראשון, מביא להטעיית הצרכנים, בהתחשב ברושם הכללי אשר נוצר כתוצאה מהשוואה בין השלטים.

דיון והכרעה

8. לאחר עיון בטענות הצדדים ושמיעתם על-פה בדיון, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

9. ככלל, אין בהגשת ערעור כדי לעכב את ביצוע ההחלטה נשוא הערעור. על המבקש עיכוב ביצוע להראות כי סיכויי ערעורו טובים וכי מאזן הנוחות נוטה לטובתו, במובן זה שאם תדחה בקשתו יתעורר קושי להשיב את המצב לקדמותו ככל שיתקבל הערעור (ע"פ 5338/17 משה אבוטבול - ראש עיריית בית שמש נ' פיליפ, פסקה 15 (4.9.2017)). נקבע כי בין השיקולים לבחינת הבקשה מתקיימת "מקבילית כוחות" - חוזקו של שיקול אחד לטובת עיכוב ביצוע ההחלטה עשוי להטות את הכף על אף חולשתו של שיקול אחר, כאשר עיקר המשקל מושם על השיקול בדבר מאזן הנוחות (ע"א 8374/13 אי.פי.סי טכנולוגיות ייבוא ושיווק בע"מ נ' Geo Vision Inc. (חברה זרה), פסקה 14 (10.3.2014)); ע"א 3343/17 יקבי ירושלים אגודה חקלאית שיתופית בע"מ נ' אנטיפוד השקעות בע"מ, פסקה 21 (1.8.2017)). שיקולים מנחים אלו נכונים גם בהליך שעניינו עיכוב ביצוע החלטה לפי פקודת בזיון בית משפט, על אף אופיו הפלילי של הליך לפי פקודה זו (ע"פ 391/18 בני פאוזי שמשום (2009) בע"מ נ' בני ג'ורג' שוקחה בע"מ, פסקה 22 (31.1.2018)). בענייננו, באיזון בין השיקולים השונים מצאתי כי הכף נוטה אל עבר דחיית הבקשה לעיכוב ביצוע החלטתו של בית המשפט המחוזי.

10. בעניין מאזן הנוחות, המבקשת טוענת כי היא עתידה לספוג נזקים כלכליים ותדמיתיים אם לא יינתן עיכוב ביצוע. ברם, ככל שערעורה של המבקשת יתקבל ניתן יהיה לפצות אותה בפיצוי כספי בעבור נזקים נטענים אלו, ואין מדובר בנזק בלתי הפיך שייגרם לה (ראו: ע"א 5671/11 אנדרסון מדיקלבע"מ נ' אוניפארם בע"מ, פסקה 8 (1.9.2011)); ע"א 1272/15 נובוקרטין בע"מ נ' הייר אקספרס בע"מ, פסקאות 12-13 (19.2.2015)). נוסף על כך, הטענה בדבר הפגיעה התדמיתית הצפויה למבקשת לא גובתה באסמכתאות מתאימות. המבקשת לא הראתה ראיות ממשיות בנוגע למוניטין אותו הצליחה לבנות במשך החודשים המועטים מאז הושק המותג החדש הבא לידי ביטוי בשלט השני, אשר ביצוע ההחלטה תפגע בו בשלב הזה (ראו: ע"א 3343/17 יקבי ירושלים אגודה חקלאית שיתופית בע"מ נ' אנטיפוד השקעות בע"מ, פסקה 22 (1.8.2017)); רע"א 1598/16 בריל אוטלט אילת בע"מ נ' ביג מרכזים מסחריים שותפות מוגבלת, פסקה 18 (11.4.2016)). מאידך גיסא, בפי המשיבות טענות זהות שנגרמים להן נזקים כספיים נמשכים משמעותיים כל אימת שהמבקשת משתמשת בשלט השני. על כן אינני מוצא כי מאזן הנוחות מטה את הכף לטובת קבלת הבקשה.

11. באשר לסיכויי הערעור. לטענת המשיבות בתליית השלט השני המבקשת מבצעת עוולות של גניבת עין ושל הפרת סימן מסחר, ויש בו כדי להטעות צרכנים המגיעים למתחם. בקצרה אזכיר כי עוולת גניבת עין מותנית בהוכחה, ראשית, של מוניטין שרכש הטוען לקיומה, ושנית חשש להטעיה של הציבור שהשירות או הנכס שמציע הנתבע הם שירות או נכס של התובע (ע"א 9070/10 דדון-יפרח נ' א.ת סנאפ בע"מ, פסקה 6 לפסק דינו של המשנה לנשיא א' ריבלין (12.3.2012); ע"א 5066/10 שלמה א. אנג'ל בע"מ נ' י. את א. ברמן בע"מ, פסקה 9 לחוות דעתו של השופט י' עמית (30.5.2013) (להלן: עניין ברמן)). קביעת קיומו של חשש סביר להטעיה, הן בהקשר של גניבת עין והן בהקשר של הפרת סימן מסחר, נעשית באמצעות "מבחן משולש", הבוחן את: המראה והצליל; סוג הסחורה וסוג הלקוחות; ושאר נסיבות העניין (ראו: עניין ברמן, פסקה 25; ע"א Adidas Salomon A.G 563/11 נ' יאסין, פסקה 12 לחוות דעתה של השופטת (כתוארה אז) א' חיות(27.8.2012)). יצוין כי קיימים הבדלים ביישום מבחנים אלו בין גניבת עין לבין הפרת סימן מסחר, שאין צורך לפרטם בעת הזו). כן נקבע כי מבחן "המראה והצליל" הינו המבחן העיקרי בבחינת קיומו של דמיון מטעה שעולה לכדי הפרת סימן מסחר או גניבת עין (ראו: ע"א Fisher Price Inc 1248/15 נ' דורון - יבוא ויצוא בע"מ, פסקאות 10-11 (31.8.2017); ע"א 8191/16 דיאליט בע"מ נ' הרר, פסקה 95 לחוות דעתי (17.6.2019)).

12. בענייננו, המבקשת טענה בערעורה להבדלים בין השלט השני לשלט של המשיבות אשר מצדיקים בחינה האם אכן התרחשה הטעייה כנטען. עם זאת, מדובר בסוגיות עובדתיות בהן דנה והכריעה הערכאה הדיונית, אשר ערכאת הערעור אינה נוהגת להתערב בהן. כמו כן, על פני הדברים, יש לתת משקל רב לכך שסוג הסחורות וסוג הלקוחות הן של המבקשת והן של המשיבות קרוב עד זהה, ובנסיבות העניין יש לתת את הדעת לכך שמדובר בשלטי חנויות הנמצאות באותו המתחם ובסמיכות זו לזו. בזהירות הנדרשת יצוין, כי התבוננות מעמיקה, חוזרת ונשנית במראה של השלטים וחזית החנויות, אינה תומכת אף היא בטענה כי סיכויי הערעור מובטחים. על כן, אין גם בסיכויי הערעור כדי להטות את הכף לטובת המבקש.

לאור האמור, הבקשה לעיכוב ביצוע נדחית.

ניתנה היום, י"ג בכסלו התש"ף (11.12.2019).

שופט